

да най много заради голѣмата си слава и за голѣмото си прослѣщеніе. Ученицы неговы вѣха най премудрытъ и пречуднытъ юнацы Баладскій, сирѣчь: Аківіады, Зенофонъ, Платонъ, и други много.

Но голѣмитѣ му добрини, който показа кѣмъ своитѣ соотечници, и пречуднитѣ му дѣлоуваніята, който имаше въ себе си, неможиа да го избаватъ отъ завистьта, и отъ челоуѣческото оклеветаніе: и защото онъ се присмываше на Балниското многокошіе, и не пріймаше тѣхнитѣ корове, ами вѣрваше токмо едного Бога, за това иѣкои си днута и дѣлатъ го оклеветиха (наковаданъ) предъ Судианство каквото нечестивъ и безбожникъ, и предъмаша судницытѣ да го осудатъ на смърть, коато и претрпѣ из голѣмо иначество, сирѣчь: безъ да покаже иѣкакавъ страхъ, или иѣкакво малодушіе, 400. Годины преди Христа. И когато дойде единъ та му рече: О Сократе! осудиа те ддиннитѣ на смърть, онъ отвѣща: и тѣхъ ги е осудило естество. И понеже дойде въ тѣминцата Жената му, коато плачаше и дѣмаше: Неправедно те осудиа, онъ отвѣща: ти ангаръ ирешъ праведно да ма осудатъ; Но погѣлъ се разкааха ддиннитѣ што го умориа, и че-